

# La Veu d'Inca



REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ  
Murta, 5.—INCA.

Any III

SETMANARI POPULAR  
INCA 10 DE FEBRER DE 1917

Núm. 111

PAGAMENT A LA BASTRETA  
Un trimestre Una pesseta

## LA NACIONALITAT I LA MANCOMUNITAT

Deixem ben sentada la doctrina.

Catalunya, dintre Espanya, és més que una província, si per província prenem un aplec de municipis que formen una unitat merament administrativa.

Es més que una regió, si per regió, entenem un aplec de províncies que presenten una certa singularitat de costums i manera d'ésser.

Catalunya per sa historia, per son idioma per son dret peculiar, per la singular i característica organització de la família i de la propietat, per les modalitats de son ésser i de son pensar, que són modalitats de son esperit propi, fins per ses fronteres naturals, Catalunya és una nació.

Sols així ens podem explicar com la nostra llengua ha pogut sobreviure a les imposicions de la llengua castellana per la força que li ha donat l'esperit de son poble; com son dret ha resistit la opressió del dret castellà; com son esperit ha triomfat de la invasió de mils i mils forasters que vénen aquí anyalment i acaben per perdre els costums i l'idioma que importaren.

Catalunya és una nació.

Tota nació té el dret natural de tenir un estat que la governi segons l'impuls de son esperit nacional, i, de consegüent, Catalunya té el dret de tenir un estat català.

Aquesta doctrina no minva pas gens la unitat espanyola.

Eticament Espanya és més gran essent una unitat formada per Estats, que no essent una unitat formada per províncies; és més forta fonamentant sa unitat damunt la roca ferma de les nacionalitats creades per la naturalesa, que no damunt la sorra movediça d'unes unitats provincianes arbitràries.

Catalunya, alçada a la categoria de nació, alça la Iberia a la categoria d'imperi.

\*\*\*

Posat aquest dret i aquesta necessitat de Catalunya, tota política positiva deurà encaminar-se a obtenir un organisme únic per a Catalunya que per evolucions successives pogués ésser un dia o altre la encarnació de la nostra nacionalitat

A això han anat dirigits els esforços de les nostres Diputacions, posant aquesta qüestió per damunt tot partit polític, afirmant ja amb aquest fet la efectivitat de la nació catalana planant damunt tota organització partidista.

JAUME RAVENTÓS.

(De Proses de bon seny)

### FLORES DE AMETLER

En el Àlbum de mon distingit amic D. Pere J. Serra.

El fret hivern ja tomba  
mig rioler,  
les brostes ja floren  
de l'ametler.  
¡Benaja les floretes  
del curt Febrer!

Són blanques, primarenques,  
de fruit tardà.

El cor xalest que'n badi  
sent jovensà  
a l'estiu de la vida  
fruit cullirà.

A perfallons sonriuen  
sota'l blau fret,  
com les flors dels propòsits  
que fa'l cor net.

Encara que els en caiguen  
suren esplet.

Ans de treure ses fulles  
tanyes i verdor...  
l'ametler, treu sa flora  
tota blancor...

¡Ditxós jovent que guarda  
fresc son candor!

¿Què valen les güapeses  
del Maig la flor?

¿que val tanta estufera

si és buït el cor,

si no té fruits, ni pérles,

ni bessons d'or?

Apariencias, formes,

molt han traït;

la vida modernista

té'l cor podrit.

¡Falta'l bessó riquíssim

de l'esperit!

El fret hivern ja tomba

mig rioler

les brostes ja floren

de l'ametler...

¡Benaja les floretes

d'amor fruiter!

MIQUEL DURAN

### LES FULLES CAUEN

Flores tristes sense sol

Moria apoc poc la claror malallica d'aquella tarda trista; i un raig de sol ponent vermell com de sang, entrava conçirós pels vidres llacrimosos del meu estudi, escampant sa llum agònica demunt de les pàgines d'un llibre que tenia obert sobre la taula. Era un llibre de versos del sentimental Becquer, el poeta que fa dolces les llàgrimes i les tristors. La fonda melangia de aquella tarda de Febrer, me feu cercar un company que sentís també aquesta malaltia que aplega les ales del cor i l'acopa fons del pit. Vaig posar mà a la llibreria; vaig obrir el llibre i vaig llegir aixís:

«Volverán las oscuras golondrinas  
en tu balcón sus nidos a colgar,

aquellas que aprendieron nuestros nombres  
esas.... ¡no volverán!»

No vaig llegir mes; les paraules del poeta havien despert dins mi anyorances i recorts. Anyorances dels dies de ma infansa, esclatant de goig i ventura; recorts del primer aguait dins l'enlluarnament de la vida; i desde llevors ilusions esfullades, amors humils, incompresos i ofegats dins el silenci; somriures perduts; cants mullats de plor; ulls somniadors; nits d'estrelles...;

tots els recorts anaven passant dins aquella tarda de Febrer, com una caravana endolada que và camí de les tombes.

¡Era l'hora dels misteris de la posta! Mes era un cap-vespre gris, sense sol; dins un cel faxuc com de plom, els niguls espellissats dexaven caure fina i acompassada la brusca que's ficava fins als vidres de la meua finestra. El vent despentinava la caballera dels ciprers i les palmeres, emportant-se en trebolins les fulles seques i mullades, fent un soroll com d'un arrosegament de vestits i sedes, com un trepitg de peus diminuts.

El carté toca a la porta i m'allargà una carta endolada. Era l'avís de que un amic, que dins la vida de col·legi fou per mi com un germà, havia mort lluny de ca-seua cercant la fortuna dins terres americanes. Vaig freure de dins l'album la seua fotografia i junt amb un *Requiem æternam*, vaig estampar-hi ademunt una besada amarada de pena amarga. Era una fulla mes que rodava enmustiada, un amor que ja s'era apagat per a sempre.

Així va apagar-se també l'hermosura fragant d'una flor gentil, que un dia'm perfumà el cor omplin-lo d'ilusions com si fos una prometensa de felicitat. Com un infant ansiós, dins la meua mà tremolosa vaig sentir-li arregar les seues fulles per morí. Are quant la prenc groga i marcida dins les mans, sent que cruix amb fondo gemagó; i desperta la recordansa d'ilusions incompreses, de felicitats i benaurances fugitives;..... mes adevant de mi quedava encare obert el llibre de versos del poeta sentimental; la llum mancava ja, i borroses casi confuses vaig porè lletgir encare aquelles paraules de melangia i tristors indefinides..... ¡esas... no volverán!

#### Un brot de olivera

Binisalem, cap-vespre del 6 de Febrer 1917

### GERRES I CANTIS

A D. Lluís Planas, homo d'empresa en s'acció social.

Hi ha escriptors que procuren sempre afalagar els sentiments, ses passions, els interessos els instints, els prejudicis, ses preocupacions, ses rutines dels seus llegidors. Aixó es sempre d'èxit segur. S'aura popular, sa simpatia, els acompanya sempre. Cert que aquets escriptors no produeixen mes be que's de tenir content al seu public. Entregats a una tasca facil, no resta d'ells, quan moren, que un recort de ses pesigoyes que han produït a sa pell de sa colectivitat.

N'hi ha d'altres que prefereixen millorar, educar, fer mudar de postura a sa gent ab qui's posen en contacte mitjansant ses lletres. Solcostar-los-hi aixó moltes ensopegades, disguts i cansaments. De vegades tampoc ne freuen res de sa missió docenta que s'atribueixen. No pocs se creuen redentors i fins plens de desigs cerquen qui los crucifiqui; mes no troben cap jueu que's prengui sa molestia de satisfer sa seva noble aspira-

ció: Per a obtenir resultats pràctics es absolutament indispensable exercir s'acció demunt un poble a ont hi hagi verdadera opinió pública, a ont hi hagi qui vulga ajudar a s'obra educadora d'una manera pràctica perque s'escriptor és un homo que no mes sembra ideas, no les cultiva; ni les xirtola, ni les sega, ni les bat, ni'n fa garbes, ni fica dins es sac sa cullita.

Aqueixes consideracions m'he fet jo moltes vegades pensant en una obra a realitzar a dins Felanitx, d'una alta importancia higienica. Jo no sé si al exposar-la seràn pocs o molts els que somriuràn; lo que sé és que no faltará qui ho fassi. No sé tampoc si seràn pocs o molts els qui la considerarán irrealizable; lo que sí sé es que hi haurá qui suposi que m'he empenyat en lo impossible.

Se tracta d'acabar ab sa costum de beure tots a morro en sa mateixa gerra o en el poal, tornant, després d'haver begut, s'aigo a sa cisterna.

Posar remei n'aqueixa malaltia és cosa sencillissima. A ses cases riques no hi ha que parlar-ne. Ab obligar a totes ses persones d'elles a no beure mai ab gerra ni ab tassó en que hi hagi begut un altre sense haver-lo fet net, está tot arreglat. A ses cases riques, per a cada persona hi pot haver un tassó. A ses pobres ja és distint; mes a Catalunya s'ha trobat solució pràctica a n'el conflicte beguent en lo que's diuen cantis i en sa forma que s'anomena a gal·let. Lograr que'n lloc de gerra per a beure s'usi canti, és cosa facilissima; apendre de beure a gal·let es tasca de vuit, quinze o trenta dias, segons se tracti de criatures, joves o vells. Es possible que hi hagi vells que no n'aprenquin mai. No hi ha qu'aturar-se per aixó, ja que constituirán una excepció. Per altre part, lo important és acostumar-hi els petits, i aixó es lograrà utilitzant cantis en lloc de gerres i donant premis, a ses escoles, principalment a n'els qui més aviat aprenquin a beure ab els primers. Per a lograr aixó es necessita un petit esforç d'acció social realitzat en primer lloc pels metjes, en segon lloc pels mestres, en tercer lloc pels capellans, i en quart lloc per totes les demés autoritats socials per tots aquells que tenen sa missió d'influir demunt sa colectivitat per medi dels seus consells, de sa seva prudencia i de sa seva acció. ¿Es dificil conseguir aixó? Absolutament gens. Basta que dites autoritats socials vulguin fer-ho, i es posin d'acort per fer-ho, i comensin ells, naturalment, per disciplinar-se a sí mateixos, i negar-se en absolut a beure, ni per excepció una sola vegada, ab sa gerra ni ab so tassó en que hi ha gin begut altres.

Si aixó es logra no's deurá a qui ha escrit aquestes retxes perque s'escriurer-les costa encara molt menys de lo que costa s'acció social que jo deman. Es deurá a n'aqueixa acció social, pues pot dur a s'enfront no més ab una mica de bona voluntat i unes quantes pessetes repartides en premis.

B. AMENGUAL

Almanac del «Felanigense»

## Garbes i Gavelles

### Discurs del Papa

Sa Santetat Benet XV, quant va rebre a la Noblesa romana per a Cap-d'any, pronuncià un discurs recordant els dolors i el dol ocasionat per la guerra, afagint aquestes paraules: «Clavat tenim a l'ànima l'horrorós castig provocat per les iniquitats dels homos. Mentres els homos no donin a la Justicia Divina la digna reparació de les seves iniquitats, l'exercissi de la Caridat no podrà esser eficàs remei del mal.»

»A la Caridat deu ajuntar-se l'esment de preparar el camins de la pau, essent el mitjà millor l'afecte dels cors. Ell farà que recobri l'orde lo qui està dins el desorde, i que s'adressi pel bon camí lo qui và pel camí estraviat i costa-amunt.»

El Sant Pare acabà el seu parlament recordant que'ls misteris de Nadal són festes de Pau.

### La Nota de Alemanya

Enterats suposam a nostros llegidors, per la premsa diaria, de la nota que Alemanya ha enviada a les nacions neutrals i a Espanya, fent-los saber que, suposat que les nacions inimigues no havien volgut entrar en negociacions de pau, desde'l dia primer de Febrer comensaría pels imperis centrals la guerra ilimitada per impedir tot trafec marítim amb la gran Bretanya, França i Italia, especificant les zones a on els vaixells seràn opresats o destruïts.

En la nota dels imperis centrals es dona cinc dies de temps perque els vaixells de les nacions neutrals es puguen retirar a les seves bosses.

Els govern dels Estats Units, devant aquesta actitud ha rompudes les relacions diplomàtiques amb Alemanya i s'ha apoderat dels vaixells que tenia an els seus ports, opresant sa tripulació.

El Govern espanyol ha anunciat que en la nota de contesta als Imperis centrals, protestaria del cordonament que han fet del mar; pero que seguiria, Espanya dins la neutralitat.

### L'esperit de l'Inglaterra

En una conferencia que un sacerdot de Manchester ha donada, ha dit coses horripilantes. «Tot el món sab, digué, que desde'l principi de la guerra están mes desplegadas les malalties secretes entre'ls jovent. ¿No sabeu que les patrulles es neguen a partir si abans no los han donat la seva racció de ron? ¿No sabeu que'ls soldats per entrar en combat son estats embriagats? E-hi ha a l'Inglaterra mes de 25.000 que saben aixó i que per aixó no's dexen allistar, i pel mateix motiu 34 són estats condemnats a mort... ¿I no vol Inglaterra que hi parlin de paul...»

### Subsistencies a França

A França s'és publicat un decret disponguent que a partir de 15 de Febrer an els establiments publicos no's servequen a les manjades mes que dos plats, i que sols n'hi hagi

un de carn. I si això se obliga a les fondes com menjarán els pobres?

## Mallorquines

EL CACIQUISME IMPERA

Creis, lectors, que fonc la venuda dels domatges que motivà les barbaritats que cometé l'escoria de Campanet?

Teniu en compte que hi ha un cacic que vol tenir el poble, inclús el Rector, a sos peus, com un esclau.

Varen anar an aqueix poble quatre *coupletistes* de mala mort i el cacic s'empenyà en que un eclesiàstic li deixàs el piano per acompanyar el ball, i el Rector va tenir el bon gust de aconsellar al eclesiàstic que un piano d'un sacerdot no servia per aquets espectacles tan *colorits... i Troja fuit*.

Quant a un cacic no li fan el gust, ja pot ser dolç de naturalesa, mes per dolç que sia sempre te regust de serva verda.

CONFERENCIA DE MN. ALCOVER

Dimecres de la setmana passada, en el Museu Diocesà de Ciutat, Mn. Antoni M.<sup>a</sup> Alcover donà la seva anunciada conferencia, baix la presidència del senyor Bisbe. Comensà saludant al il·lustre fill d'Alcoy diguent-li que era rebrot, com nosaltres del Rei en Jaume I, i fill d'una de les ciutats valencianes a on millor es parla el català, nostra benvolguda llengua.

Feu després història dels Museus d'ençà del segle XV fins ara, i acabà aconsellant la formació a Mallorca d'un Museu que fos un recort per les generacions futures, de nostra història, arts, estils, etc.

Mn. Alcover fou molt aplaudit per la selecte concurrència.

LES BREGUES CANERES

Nostra simpàtica amiga *La Veu de Mallorca* ens honra publicant alguns fragments de lo que deim en el número passat sobre les bregues caneres.

REBIR LO NYIC.

## Noves d'Inca

El Sindicat Obrer La Pau, diumenge passat va obsequiar a sa Patrona Nra. Sra. de la Pau amb una festa ben llujda.

Al matí tots els socis es reuniren an el Circol d'Obrers Catòlics per berenar plegats i tot-seguir anaren a S. Francesc a on es celebrà un ofici amb sermó que prenuencià el superior de Franciscans, Pare Cerdà.

A les dues del cap-vespre es va donar un cafè de companyerisme a on foren convidats els socis del Circol d'Obrers Catòlics i una representació dels exploradors.

En comparegueren uns 150 socis an els qui es serví cafè, puro i licors a voler.

Brindaren per la prosperidad de la societat, fent entusiastes parlaments, el Conseller del Sindicat P. Cerdà, el President del Circol, Mestre Miquel Duràn, D. Jaume Vidal, D. Sebastià Amengual, President dels Exploradors, D. Joan Pieras i l'honor Josep Seguí, President del Sindicat.

El vespre acabà la festa amb una conferencia que donà el Sr. Ecònom Mn. Miquel

Llinàs. Tractà en lo seu atinat discurs de la qüestió de pobres i rics.

Enumerà els diferents ordes de bens materials, morals, espirituals i intelctuals, que poren constituir la riquesa de una persona, o la falta de ells la pobresa; i com aquets bens no sol poseir-los a tots un mateix subgete, sinó que per regla general qui és ric d'una cosa és pobre de s'altra, vengué a la conclusió, que an el món no hi ha tants derics com mos pensam, ni tants de pobres com pareix, puis a voltes, aquets, son rics de bens d'un orde superior a les riqueses materials.

Acabà animant a la societat a complir en la seva finidat.

La conferencia del Sr. Ecònom que, dins un estil senzill era molt filosòfica, va esser escoltada amb religiosidat i aplaudida amb entusiasme.

El Pare Cerdà va dirigir la paraula fent una memoria de la societat.

La Escolania seràfica va cantar hermoses peçes del seu hermós repartori que agradaren ferm.

En conjunt, la festa resultà hermosa i solemne.

El Bal·le de Inca ens ha enviat per la seva publicació el següent balanç del Municipi, lo que fèim amb satisfacció:

### AYUNTAMIENTO DE INCA

Balance de las operaciones de contabilidad verificadas en el mes de Enero último.

#### INGRESOS

Existencia en 31 Diciembre 1916	2018'50
Impuestos	6441'06
Corrección pública	410'22
Recursos legales	3000'00
<b>Total ingresos.</b>	<b>11869'58</b>

#### GASTOS

Gastos del Ayuntamiento.	382'35
Policia de seguridad	517'50
Policia urbana y rural	2854'55
Obras públicas	343'59
Corrección pública	879'55
Cargas	3763'50
<b>Total de gastos.</b>	<b>8741'04</b>

#### RESUMEN

Suman los ingresos.	11869'58
Idem. los gastos	8741'04
<b>Existencia en Caja</b>	<b>3128'54</b>

Inca 5 de Febrero 1917.

El President de la Joventut Integrista de Ciutat D. Jaume Puig Alorda ens ofereix el nou casal social de la associació, que escau al carrer Danús, num. 2—duplicat.

Nostro amic D. Francesc Ramis, Mestre nacional, mos participa haver prèss pocsorri de l'escola segona de Petra dia 1.<sup>er</sup> d'aquest mes, oferint-mos sa casai servicis.

La Companyia de alta comedia que dirigeix el Sr. Serrano, que a principi d'hivern actua una temporada an el Teatre d'Inca, torna esser per aqui, havent donat aquesta setmana dues funcions posant en escena comedies dels *Quintero*.

Dilluns un estol de treballadors comensaren a desrocar la cortera de llegums. Les sales amanessaven ruina; però l'enfront de pedra viva, era una obra ben maciça i ben feta.

Diven se vol vendre per adressar el carré del Comers. Ja hu veurem en esser cuit!

Mos trobam a demunt la darrera setmana dels darrers dies i pel poc moviment i poc trui que hi hagut a Inca, apenes si mos hem femut que siguem en temps de carnaval.

La setmana qui vé els exploradors donaràn al Circol d'Obrers Catòlics algunes peçes dramàtiques.

Avui s'han unit en llasada matrimonial nostro distingit amic i subscriptor de la Veu D. Bartomeu Reus de Mancor amb la simpàtica senyoreta D.<sup>a</sup> Francisca Sales de C'an Monroig.

La novia anava galanament vestida, cubrint son trajo negre, sedejant, un mantell blanc preciós i portava sobre el front artístic ram de flors de taronger.

La cerimonia s'és verificada an el casal patern de la novia, beneint la unió el seu cosí Mn. Bernat Salas qui també ha celebrada missa a la capella de la casa.

Després d'un esplèndid àpat que s'ha fet pels convidats, els novis son partits amb automovil a fer el viatge de noviances.

Dessitjant pels enmaridats salut i prosperidats en lo seu nou estament.

També s'és verificat el casament de D. Josep Noguera amb la Sta. D.<sup>a</sup> Francin'Aina Fluxà, filla del important fabricant de calçat D. Antoni. Los felicitam.

Funcions teatrals. Diumenge passat en el teatre de la Congregació Mariana es repetí el celebrat drama «Los dos Cautivos» que tant d'interés ha despert en totes les representacions que d'ell se son fetes. Un public numerós del tot omplia de gom en gom la sala. Els joves actors quedaren com sempre en el seu lloc, davent fer notar amb això una circumstancia. Trobant-se desèrt un paper dels més importants per l'ausència del qui el desenpenyava, el mateix diumenge al capvespre s'encarregà d'ell el jove estudiant D. Joan Cerdà, sortint-ne airos del compromís d'una manera admirable i merequent l'aplaudiment del públic i de significades persones que el felicitarèn. Nosaltres unim també nostra felicitació.

Demà s'estrenarà el drama català: «Lo Compte de Monferrat» i se representarà també el sainet: «Los Asistentes.»

Avui es són entregats an el Retgiment d'Inca els reclutes de l'any 1916 per incorporar-se en files.

### LA PROPAGADORA

BALEAR DE ALUMBRADO

Acordado por la Junta General del 29 Enero del corriente año el reparto de 2'50 Ptas. por acción para el pago del 18.º dividendo activo, se anuncia a los accionistas que el pago del mismo se efectuará en las mismas oficinas de la Sociedad, a partir del 15 de los corrientes, todos los dias laborables de nueve a doce.

Inca 5 de Febrero de 1917— P. A. del C. de A.—El vocal secretario—Esteban Ribas.

# Caja Rural "Obreros Católicos,, de Inca

MOVIMIENTO de las cuentas de esta Sociedad durante el ejercicio de 1916.

<b>Caja</b>		
Existencia en fin de 1915	552'45	
Entrada	59.401'47	
Suma.	59.953'90	
Salida	58.453'05	
Existencia en fin de 1916	1.480'85	1.480'85
<b>Préstamos</b>		
Existencia en fin de 1915	21.475	
Admitidos	30.548	
Suma.	52.023	
Cancelados	33.825	
Existencia en fin de 1916	18.198	18.198
<b>Préstamos hipotecarios</b>		
Existencia en fin de 1916		11.600
<b>Préstamos pignoratícios</b>		
Existencia en fin de 1916		100
<b>Cuentas corrientes</b>		
Saldo en fin de 1915	3.441	
Reintegros	3.832'94	
Suma.	7.273'94	
Imposiciones	3.250	
Saldo en fin de 1916	4.023'94	4.023'94
<b>Mobiliario</b>		
Saldo en fin de 1916		250
<b>Intereses de préstamos</b>		
Saldo en fin de 1916		271'37
<b>Intereses de préstamos hipotecarios</b>		
Saldo en fin de 1916		615'67
<b>Libretas</b>		
Existencia en fin de 1915	58'50	
Salida	5'50	
Existencia en fin de 1916	53	53
<b>Material de escritorio</b>		
Existencia en fin de 1915	107	

Entrada	12'25	
Suma.	119'25	
Salida	11'75	
Existencia en fin de 1916	107'50	110'50
<b>Valores</b>		
Existencia en fin de 1916		500
<b>Maquinaria y útiles</b>		
Saldo en fin de 1916		1.150
<b>Efectos vencidos</b>		
Saldo en fin de 1916		400
Suma el Activo.		38.750'75
<b>Depósitos voluntarios</b>		
Saldo en fin de 1915	21.670	
Admitidos	11.840	
Suma.	33.510	
Cancelados	11.945	
Saldo en fin de 1916	21.565	21.565
<b>Caja de ahorros</b>		
Saldo en fin de 1915	12.274'11	
Imposiciones	9.200'46	
Suma.	21.474'57	
Reintegros.	11.080'26	
Saldo en fin de 1916	10.394'31	10.394'31
<b>Intereses de depósitos voluntarios</b>		
Saldo en fin de 1916		663'41
<b>Capital</b>		
Saldo en fin de 1915	5.548'86	
Suma el Pasivo.	38.171'58	
» » Activo.	38.750'33	
Beneficio obtenido en el ejercicio de 1916		578'75

Inca 31 Diciembre de 1916  
El Cajero,  
CAYETANO AGUILÓ.

## MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Bessó	a	82'00	el quintá
Blat	a	25'00	la cortera
Xexa	a	25'50	id.
Sivada	a	12'00	id.
Id. forastera	a	11'50	id.
Ordi	a	15'00	id.
id. foraster	a	14'50	id.
Faves pera cuinar	a	29'00	id.
id. ordinarias	a	23'00	id.
id. per bestia	a	22'50	id.
Blat de les Indies	a	27'00	id.
Monjets de confit	a	45'00	id.
Id. Blanques	a	44'00	id.
Siurons	a	00'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	07'50	el quintá
Porcs grassos	a	17'00	la arrova

## LLIBRERIA

CARRER DE LA MURTA, 5—INCA

### Berreses Obres Rebudes

José M.<sup>a</sup> Tous y Moroto. *De lo que vi en la Ruta* (Narraciones breves).

*Nuevo Diccionario*. Latín-Español por Raimundo de Miguel=14<sup>a</sup> edición corregida y aumentada.

Tratado Teórico-Práctico del *Ingerito y Poda* por F. Domingo García Moreno, Perito agrícola de la Escuela de Barcelona y Oficial de Hacienda pública.—En tela 4 ptas.

¿TENEIS SABAÑONES, SEDAS O PENELLONS?  
usad el

## Grañol Grau

que es el remedio poderoso para Curar dicha enfermedad.

**Se vende en todas las farmacias**

*Lepósito general*: Grau Farmacéutico—Plaza Mayor 21 y 22. INCA, (Mallorca).

## REDUCCIONS

CARTELLS de Reducció de Kilos a lliures—  
En papé una pesseta; en cartó 1'75.

REDUCCIO de Kilos a arroves, lliures i unses al estil de Mallorca p'en Bartomeu Ramis. 20 centims.

REDUCCION de Kilos a libras y millesimas. Contiene, además, las reducciones de cuarteras a hectolitros, de canas a metros y de metros a canas con sus divisores—30 cents.

REDUCCION de Kilos a quintales, arrobas y libras con las reglas para hacer cuentas por Juan Vidal, Maestro de la Escuela Nacional de Llubí. Una 25 cents.

Llibreria del Carrer de la Murta.—Inca

Tip. M. Durán.—Inca

# MANUEL PLAZA

## SASTRE

EXPLENDIDA COLECCION DE TRAJES PARA LA PRESENTE TEMPORADA DE INVIERNO

■ CALLE CADENA ESQUINA PLAZA SANTA EULALIA ■



Palma

